

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 5

Captivii ca misionari

Bună dragul meu!

Cele 5 puncte pe care le vom studia sunt:

1. Daniel în exil.
2. Puternica mărturie a lui Daniel în favoarea lui Dumnezeu și a principiilor Sale înaintea lui Nabucadnetar.
3. Mărturia lui Daniel înaintea împăratului persan Darius.
4. Daniel și mesajul împărăției veșnice a lui Dumnezeu.
5. Mărturia și exemplul altor persoane aflate în exil ca și Daniel.

Să începem cu primul punct al lecției. Daniel a fost smuls din casa tatălui său pentru a fi dus într-o țară străină. Istoria lui Daniel este foarte asemănătoare cu a noastră, pentru că tu și eu suntem de asemeni protagoniști ai luptei spirituale între bine și rău. Tu și cu mine am fost de asemeni smulși din adevăratul nostru cămin și suntem acum sclavi și peregrini într-o lume străină plină de durere, de moarte, de dușmani ai lui Dumnezeu. Arhivrajmasul lui Dumnezeu se luptă în încercarea lui de a șterge imaginea lui Dumnezeu din ființele noastre. El își dorește ascultarea și închinarea care I se cuvin doar lui Dumnezeu. Acest lucru îl putem vedea în mod deslușit și în introducerea cărții lui Daniel.

Iată cum începe această istorie. Daniel 1,3-4:

³*Împăratul a dat poruncă lui Așpenaz, căpetenia famenilor săi dregători, să-i aducă vreo câțiva din copiii lui Israel de neam împărătesc și de viță boierească,*

⁴*niște tineri fără vreun cusur trupesc, frumoși la chip, înzestrați cu înțelepciune în orice ramură a științei, cu minte ageră și pricepere, în stare să slujească în casa împăratului, și pe care să-i învețe scrierea și limba Haldeilor.*

Aici găsim lucruri interesante. Împăratul cere să îi fie aduși tineri cu minți maleabile care se află încă în formare, și în care se pot sădi cu ușurință obiceiuri noi. Daniel și prietenii săi au fost întotdeauna servi ai lui Dumnezeu, iar acum au fost smulși din mediul și cultura lor. Dorința ascunsă a regelui era să îi îndoctrineze până în adâncul ființei lor din cultura păgână a Babilonului. Împăratul dorea ca acești tineri să învețe limba, obiceiurile, dieta pentru a fi asimilați în întregime de cultura lui, așa încât să uite în totalitate propria lor cultură. Nebucadnetar dă ordin ca aceștia să fie transferați în incinta palatului regal. Textul original iudaic transmite ideea că ei trebuiau să se afle în imediata apropiere a împăratului, oricând la dispoziția sa. Împăratul dorea să ștergă din mintea lor orice amintire a Dumnezeului lor încercând să îi convertească în servi fideli ai altor zei. Mesajul pe care împăratul dorea să îl

transmită prin atitudinea sa era clar: *Eu sunt învingătorul! am reușit! acești tineri care altădată serveau lui iehova, acum sunt servi credincioși ai zeilor babilonului* – așa gândea împăratul. Dar ceea ce el nu știa este ca o bătălie nu se câștigă în exterior prin forme, el putea face presiuni asupra trupului acelor tineri, dar nu putea să le schimbe inimile. În sufletul lor, acești tineri evrei au decis să se închine și să asculte numai de Dumnezeu adevărat, Creatorul cerului și al pământului, iar în felul acesta de fapt, adevăratul învingător a fost Dumnezeu.

O altă metodă prin care împăratul a încercat să îi transforme și să îi supună pe acești tineri a fost schimbarea dietei, pentru că din punct de vedere fizic ești ceea ce mănânci, dar din punct de vedere intelectual și spiritual ești ceea ce vezi, auzi și citești. Aceasta este o lege naturală a vieții. În zilele noastre una dintre metodele de lucru ale vrăjmașului în ceea ce privește ștergerea imaginii lui Dumnezeu în om este schimbarea dietei.

Daniel și prietenii săi și-au propus să nu se spurce cu bucățele de la masa împăratului. Ce decizie extraordinară. Adevărată bătălie nu era aceea care se dădea între cele două națiuni, ci adevărata luptă se dădea în cucerirea minții și inimii omului, iar tinerii evrei deși înfrânți din punct de vedere omenesc, au ieșit biruitori în luptă spirituală. Ei au decis că vor sluji numai pe Dumnezeu cel viu al lui Israel. Aceștia, cu exemplul și mărturia lor, au fost misionari în ciuda faptului că erau captivi, ei au fost misionari într-o cultură străină în care au mărturisit despre credința lor, demonstrând astfel că poți rămâne credincios lui Dumnezeu și principiilor Sale chiar și atunci când ești înconjurat de oameni care slujesc dumnezeilor mărunți ai acestei lumi.

În cea de a doua parte a acestui studiu vom vedea mai în detaliu cele prezentate până aici. Credințioșia lui Daniel îl transformă într-un misionar într-o țară ostilă, iar aceasta ne demonstrează că pot fi conduse persoane la Dumnezeu trăind într-o lume în care nu sunt acceptate principiile divine. Dar aceasta este posibil numai în cazul în care copiii lui Dumnezeu nu se lăsa contaminați de cultura existențială și seculară a zilelor noastre.

Credințioșia lui Daniel i-a permis acestuia să-l ajute pe împăratul care se găsea într-o stare de confuzie provocată de ciudatul vis cu statuia aceea bizară alcătuită din mai multe metale. Daniel s-a prezentat atunci înaintea împăratului și i-a vorbit despre puterea lui Dumnezeu în ceea ce privește controlul asupra destinelor națiunilor. Nu i-a fost rușine, nici teamă, nu “s-a adaptat” circumstanțelor. Pentru Daniel, Evanghelia nu era demodată, Dumnezeu său nu era unul care a fost bun doar pentru epoca părinților săi, ci Unul Etern, care trecea dincolo de breșă generațiilor, rămânând veșnic suveran. Și care a fost rezultatul acestui lucru? Daniel 2,46-47:

⁴⁶ *Atunci împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața la pământ și s-a închinat înaintea lui Daniel, și a poruncit să i se aducă jertfe de mâncare și miresme.*

⁴⁷ *Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: "Cu adevărat, Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor și Domnul împăraților, și El descoperă tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!"*

Aceasta nu a fost singura ocazie în care Nebucadnetar a recunoscut pe Dumnezeu ca fiind Cel adevărat. Mai târziu în Daniel 4,37 găsim o altă mărturisire de credință a sa:

³⁷*Acum, eu, Nebucadnețar, laud, înalț și slăvesc pe Împăratul cerurilor, căci toate lucrările Lui sunt adevărate, toate căile Lui sunt drepte, și El poate să smerească pe cei ce umblă cu mândrie!"*

Daniel este un exemplu pentru creștinii de azi. Tânăr într-o lume seculară, a rămas neatins de aceasta trăind între oameni dominați de existențialismul vremii lor, nu s-a lăsat influențat, ci el a fost acela care i-a influențat pe alții. El ne învață că este posibil să fii misionar în mijlocul unei culturi păgâne. Este posibil să dai la o parte obstacolele și dificultățile menținând loialitatea totală de Dumnezeu.

Să-l vedem mai departe pe Daniel în Persia. Aceasta va fi partea a treia a studiului. Pentru Daniel viața niciodată n-a fost un drum presărat cu flori. De fapt nu este pentru nici unul dintre cei care se decid să-I rămână credincioși lui Dumnezeu. Aproape întotdeauna apar dușmani oriunde, în vecinătate, în școală, la muncă,... aceștia sunt oameni care te disprețuiesc pentru credința ta, oameni care chiar îți pregătesc curse pentru ca tu să cazi, pentru ca mai apoi să poată afirma că tu ai un Dumnezeu incapabil de a te elibera de insucces. Aceasta s-a întâmplat și cu Daniel. El era un om important în guvernul împăratului Darius în timpul imperiului Persan. Epoca imperiului Babilonian trecuse deja de mult, dar Daniel a rămas în același post important trecând de la un imperiu la altul. El era omul de încredere a noului împărat. Totuși vrăjmașii lui care se ocupau cu intriga politică nu au stat pe gânduri și l-au acuzat de nesupunere față de legile țării și implicit față de împărat. I-au întins o cursă, iar Daniel a ajuns să fie aruncat în groapa leilor. Dar împăratul avea încredere în Daniel. Acesta era prietenul și sfătuitorul lui, împăratul a căzut și el în cursa întinsă de vrăjmașii lui Daniel semnând decretul propus de aceștia. Dar iată ce s-a întâmplat în ziua următoare aruncării lui Daniel în groapă. Daniel 6,19-20:

¹⁹*În revărsatul zorilor, însă, împăratul s-a sculat și s-a dus în grabă la groapa cu lei.*

²⁰*Și apropiindu-se de groapă, a chemat pe Daniel cu un glas plângător. Împăratul a luat cuvântul, și a zis lui Daniel: "Daniele, robul Dumnezeului celui viu, a putut Dumnezeul tău, căruia îi slujești necurmat, să te scape de lei?"*

Ia aminte la expresia folosită de către împărat: *"Daniele, robul Dumnezeului celui viu, a putut Dumnezeul tău, căruia îi slujești necurmat, să te scape de lei?"*

Însuși împăratul știa că Daniel slujea Dumnezeului său fără întrerupere pentru că îl cunoștea foarte bine. Între ei exista nu doar o relație profesională, ci și una de prietenie. Un principiu foarte cunoscut spune că: "Este mult mai credibilă mărturia unui prieten decât aceea a unui necunoscut". Și care a fost rezultatul? Iată ce ni se spune în Daniel 6,25-27:

²⁵*După aceea, împăratul Darius a scris o scrisoare către toate popoarele, către toate neamurile, către oamenii de toate limbile, care locuiau în toată împărăția: "Pacea să vă fie dată din belșug!*

²⁶*Poruncesc ca, în toată întinderea împărăției mele, oamenii să se teamă și să se înfricoșeze de*

Dumnezeul lui Daniel. Căci El este Dumnezeul cel viu, și El dăinuiește veșnic; împărăția Lui nu se va nimici niciodată, și stăpânirea Lui nu va avea sfârșit.

²⁷El izbăvește și mântuiește, El face semne și minuni în ceruri și pe pământ. El a izbăvit pe Daniel din ghearele leilor!"

Acum spune-mi dragul meu: ți-ai imaginat un împărat păgân predicând Evanghelia? Iată-l aici! Și aceasta cum s-a putut întâmpla? Datorită mărturiei lui Daniel. El și împăratul erau prieteni. Prietenia este mijlocul cel mai eficient în răspândirea Evangheliei. Într-o societate seculară, agnostică, raționalista, consumista, nimeni nu se gândește la Dumnezeu, dar toți au prieteni. Așa că se poate profita de prietenia cu alți oameni pentru că așa ți se vor înfățișa ocazii în care tu poți oferi mărturia despre credința în Dumnezeul tău iubitor. Nu încerca să vorbești despre evanghelia unui necunoscut pentru că este posibil să nu te asculte nimeni, dar poți face aceasta față de prietenii tăi din această lume. Apropie-te de ei, iubește-i, îngrijește-i, roagă-te pentru ei, iar când vine momentul propice vorbește-le despre dragostea lui Dumnezeu.

Vom înainta spre a patra parte a studiului. Aici vom vedea că Daniel era motivat de a doua venire a lui Isus și de momentul restabilirii împărăției veșnice a lui Dumnezeu.

Într-o noapte el a avut o viziune: Daniel 7:13-14:

¹³M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte, și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui.

¹⁴I S-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-i slujească toate popoarele, neamurile, și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică, și nu va trece nicidecum, și împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.

Fără nici o îndoială această este o descriere a celei de a doua veniri a lui Hristos, iar aceasta va deveni o realitate atunci când Evanghelia va fi fost vestită în toată lumea. Însuși Domnul Isus Hristos a spus aceasta în Matei 24. Și tot în acest capitol se face o legătură între evenimentele finale premergătoare venirii lui Hristos și profețiile din Daniel. Cu alte cuvinte, cele scrise de Daniel sunt clare înțelegerii evenimentelor sfârșitului, dar ceea ce în realitate contează nu este cunoașterea teoretică a acestor evenimente, ci ceea ce a făcut Daniel și anume mărturisirea credinței. De aceea spune Isus în Matei 24,14:

¹⁴Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.

Și acum ne vom îndrepta către ultima parte a lecției. Aici vom vorbi despre alte persoane care deasemenea au fost misionari în pământ străin. De exemplu: Iosif și Moise în Egipt, Neemia în Babilon, Estera în Persia. Toate aceste personaje biblice au trăit într-o cultură diferită de a lor, acolo unde Dumnezeul lui Israel nu însemnă nimic pentru oameni. Era un mediu ostil pentru credința lor. Oamenii își băteau joc de ei și de principiile lor. Și totuși ei au hotărât în inima lor

că era posibil să aperi principiile divine într-o lume existențialistă unde avea importanță numai dorințele oamenilor.

Gândește-te la Iosif de exemplu. Ceea ce soția lui Potifar i-a propus nu era deloc ciudat pentru cultura ei. Toți făceau aceasta în acele vremuri. Dar Iosif nu s-a lăsat influențat de mentalitatea acelor timpuri, crezând că principiile biblice ar fi fost ne necesare și demodate, ci a rămas credincios lui Dumnezeu deși în aparență această credințioșie a fost răsplătită cu închisoarea. În final Dumnezeu l-a scos de acolo și l-a așezat într-un loc important în conducerea Egiptului.

Și mai e ceva. Toate aceste personaje pe care le-am amintit, au avut de jucat un rol important în epoca și țara în care s-au aflat. Aceasta vrea să ne spună că mai devreme sau mai târziu, credințioșia față de Dumnezeu își va primi răsplata.

Acești eroi ai credinței au știut să valorifice ocaziile ivite mărturisindu-și cu curaj credință, conducând astfel pe alții spre a-L cunoaște pe Dumnezeu.

Și în viața ta se poate întâmpla aceasta. Nu contează mediul în care trăiești, studiezi sau lucrezi, rămâi credincios principiilor divine și mărturisește-ți credința. Vei rămâne absolut surprins de rezultate, pentru că a fi misionar nu înseamnă în mod obligatoriu să-și părăsești țara pentru a merge în Africa sau Orientul mijlociu, ci tu poți fi misionar chiar în cartierul în care locuiești, la locul de muncă, în orașul în care trăiești. Lumea aceasta seculară în care trăiești poate fi terenul tău de misiune, dar pentru aceasta, Adevărul Scripturii trebuie să fi devenit o realitate cotidiană a vieții tale zilnice. Trăirea simplă și conștiințioasă a principiilor lui Dumnezeu va deschide porțile inimilor oamenilor de lângă tine, iar mesajul Evangheliei va putea ajunge înlăuntrul lor.

Dumnezeu să te binecuvânteze într-o măsură bogată!

Traducere & tehnoredactare:

Gerturd & Gabriel Radu

www.7adventist.com/studiu/

lectiuneazs@yahoo.com